

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 153).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser. Lovforslaget, som er vedtaget i det andet høje Ting, indskrænker sig til at give Arbejdsløshedskasserne Adgang til at vedtage en midlertidig Forøgelse af det aarlige Maksimum for Ydelse af Fortsættelseshjælp fra 70 Dage til 140 Dage. For saa vidt en Arbejdsløshedskasse vedtager en saadan Forøgelse af Antallet af Dage for Ydelse af Fortsættelseshjælp, skal Kassen yde Understøttelse ogsaa til de Medlemmer, der har opbrugt deres 3 (4)-aarige Maksimum for Understøttelse, samt til de Medlemmer, der ikke har haft Arbejde i det i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang. Endvidere kan Arbejdsløshedskasserne med Socialministerens Tilladelse yde Understøttelse til de Medlemmer, der er faldet for Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, 26 Ugers Arbejdsgrænsen, men en saadan Tilladelse vil som Regel være afhængig af, at der i det paagældende Fag i de sidste 3 Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder. Udgifterne til denne Understøttelse afholdes, saadan som Forudsætningen er i Arbejdsløshedsloven, med Halvdelen af Arbejdsløshedsfonden og Halvdelen af Arbejdsløshedskasserne. Ved Beregning af Maksimum for Fortsættelseshjælp efter 1. Maj vil man bortse fra den Fortsættelseshjælp, der er udbetalt i Henhold til denne Lov. Da nu Arbejdsløshedsfonden ikke er særlig velbeslaaet med Penge, stilles der endvidere Forslag om, at Statskassen til Arbejdsløshedsfonden yder et Beløb af 2,1 Mill. Kr. til Dækning af de Udgifter, Fonden faar i Henhold til denne Lov.

Der er for mig ikke nogen særlig Anledning til at knytte yderligere Bemærkninger til Lovforslaget. Under Forhandlingerne vedrørende et tidligere paa Samlingen forkastet Lovforslag af noget lignende Art, men hvilende paa lidt andre Principper,

førtes der i dette høje Ting en Debat om Problemet Hjælp til arbejdsløse, hvor jeg gjorde Rede for mine Synspunkter, der jo gaar ud paa, at vi saa langt gørligt skal udbygge Arbejdsløshedsforsikringen. Det her foreliggende Lovforslag indeholder ikke paa noget Punkt Konsekvenser, som kan faa Følgevirkning ved senere Forhandlinger om selve Hovedloven, og der kan altsaa ikke af den Grund være det mindste i Vejen for, at man behandler Lovforslaget for sig selv. Jeg skal henstille til det høje Ting at give Lovforslaget en velvillig og helst meget hurtig Behandling.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag kommer ikke overraskende for de to høje Ting, al den Stund det har været til Behandling i Folketinget forud og nu er sendt herover efter Afstemningen der tillige med en fyldestgørende Betænkning. Derimod overraskede det i hvert Fald mig noget at se et Lovforslag fremsat, som i Virkeligheden har samme principielle Karakter som det Lovforslag, der blev nedstemt i Fjor i dette høje Ting, og det Lovforslag, som led samme Skæbne den 17. Januar i Aar. Efter godt 3 Ugers Forløb fremsætter den højtærede Minister altsaa et midlertidigt Lovforslag af samme Art som det, der er stemt ned baade i Fjor og i Aar. Det kalder jeg i hvert Fald en Overraskelse.

Det gælder for det her foreliggende Lovforslag, som det gjaldt for de to tidligere, at det var mit Partis Opfattelse, at et saadant midlertidigt Lovforslag, saadanne Lapper paa Arbejdsløshedsloven skulde vi ikke og kunde vi ikke gaa med til under Hensyn til de Forhandlinger, der blev ført, og de Løfter, der blev givet, dengang vi var med til sammen med Regeringspartierne at gennemføre den nuværende Arbejdsløshedslov i 1932 og Socialloven i 1933. Det var dengang Forudsætningen — hvad jeg har gjort Rede for før, men nødvendigvis maa gentage i Dag under Hensyn til, at dette Forslag er forelagt —, at der gennem Arbejdsløshedsloven og Socialreformen skabtes et Forsikringssystem, som skulde kunne bære ogsaa under ekstraordinære Forhold. Det blev der givet Tilslutning til af den daværende Socialminister, det var endog ham selv, der gav Udtryk derfor. Følgen af denne Lovgivning maatte derfor blive, at naar Arbejdsløshedsloven ikke længere slog til, maatte kommunal Hjælp anvendes.

Forholdet er da ogsaa efter Lovene af 1932 og 1933 det, at de arbejdsløse ikke under noget Forhold er uden Adgang til Understøttelse; hvis den forsikringsmæssige